

‘Ik was een echte hangjongere en werd ook wel “Matras Romeyn” genoemd’

Michiel Romeyn (56)

Acteur. Van 1 t/m 6 april te zien in 'Goeiesmorgens – De Musical'

Tijd van leven

Hadden uw ouders genoeg tijd voor u?

‘Mijn vader was een soort broerachtig iemand, van hem heb ik dat anarchistische, hij zei vaak: “Ach man, ga toch niet naar school, ga toch met mij mee.” Hij had kantoor aan huis – hij was architect – en dan gingen we met andere tekenaars op zijn scooter rondracen. En ik logeerde vaak bij mijn opa en oma in Bergen en in Zeeland. Mijn opa had een snoepjesfabriek dus beter kon je het niet hebben. Iedereen had tijd voor me.’

Hoeveel tijd kost het maken van jullie nieuwe show?

‘Daar is heel weinig tijd voor en dat is spannend en doodeng, alleen moet de meter niet doorslaan naar doodeng. Maar zo hebben we als Jiskefet altijd gewerkt. Genoeg tijd hebben is ook niet goed, dan kun je er te lang over nadenken. Ik speel soms in films waar eindeloos aan scripts wordt geschaafd, dan krijg ik op een gegeven moment de tiende of twaalfde versie. Dan denk ik: ja, het is allemaal zo bedacht en gestructureerd dat er geen bal meer aan is, je ziet alles al van verre aankomen. Als dat dan het voordeel is van meer tijd, dan kun je maar beter minder tijd hebben en dingen aan het toeval overlaten. En kijken hoe je daar mee wekomt.’

Wat vindt u zonde van uw tijd?

‘Op een filmset zitten en in vol ornaat onder een Gamma-tent in de druilerige regen moeten wachten tot je mag spelen. Dat is zo vervelend aan film: ten eerste moet je heel vroeg op en vervolgens moet je heel lang wachten. Je zit nooit op je gemak want alle scènes waar je in zit moeten nog opgenomen worden en daar denk je de hele tijd aan. Het is constant alsof er een paar punaises op je zitting liggen, echt relaxen lukt dus niet. Terwijl je kunt denken: dan ga je toch een boek lezen, maar zo werkt het niet. Het is bijna een reden om het nooit meer te doen, anderhalve maand om vijf, zes uur op – dat is eigenlijk niet te harden.’

Wat zou u met een zee van tijd doen?

‘Dat zou voor mij funest zijn, ik ben van mezelf nogal lui dus ik denk dat ik dan echt helemaal niets meer zou doen. Vroeger – zo rond mijn zestiende – was ik een echte hangjongere, ik werd ook wel ‘Matras Romeyn’ genoemd omdat ik altijd maar naar het plafond lag te loeren. Als ik nu van die zwervers bij Albert Heijn zie rondhangen, denk ik vaak: kijk nou maar uit Romeyn, voor je het weet zit je er ook zo bij. Dat geeft wel een stimulans om actief te blijven, ik heb nu misschien juist wel een neurotische neiging om steeds iets te doen te hebben.’

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis

